

νει πολὺ ταχύτερον τοῦ ἀπολιτίστου νὰ ἐξαφανίζῃ τὰ ροσηρὰ ἐν αὐτῇ ἀπομέ-
νοντα ὑπολείμματα τῆς παρελθούσης ἀγρίας ζωῆς καθίσταται εἰρημικώτερος
καὶ φιλαδελφότερος ;

Αἱ θεϊκαὶ ἐπιστῆμαι συντρίβουσαι τὰ εἰδῶλα τοῦ παρελθόντος ἐφ' ὅσον
προχωροῦν ἐγγύτερον πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἐπιδροῦν περισσότερον πάσης
ἄλλης πρὸς τὴν ἠθικὴν αὐτὴν τῆς ἀνθρωπότητος ἐξυγίανσιν.

Ἡ Χημεία συντελοῦσα ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐπιστήμην πρὸς ἐξασφάλισιν
ἀνετωτέρας ζωῆς, ἐπάρκειαν ἐκάστης χώρας εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆς οἰκονομίαν,
ἀποτελεῖ τὸ χρησιμώτερον ὄπλον τῆς κοινωνίας κατὰ τῶν ὑπονομευτῶν τῆς
ἰσορροπίας καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς.

Ἄς μοι ἐπιτραπῇ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ περαίνων τὸν λόγον νὰ ἐπανα-
λάβω τὰς βαρυσημάντους λέξεις ἐνὸς τῶν μεγίστων χημικῶν τῶν τελευταίων
εἰτῶν, τοῦ Οὐίλλιαμ Ῥάμσαι.

«Ἡ χώρα καὶ ὁ λαός, οἵτινες ἴστανται εἰς ὑπερτέραν τῶν ἄλλων βαθμίδα
ὡς πρὸς τὴν χημείαν, θὰ ὑπερτεροῦν εἰς πλοῦτον καὶ εὐμάρειαν.

Διότι ἡ γνῶσις τῆς Χημείας συνδέεται τοσοῦτον ἀναποσπάστως μὲ τὴν
ἀνάπτυξιν πασῶν τῶν τεχνῶν καὶ βιομηχανιῶν, τὴν καταπολέμησιν τῶν
νόσων καὶ τὴν ἐν πολέμῳ ὑπεροχὴν, ὥστε καθίσταται αὕτη ἀναπόφευκτος
δι' ἔθνος πλοῦσιον, ὑγιὲς καὶ φιλειρημικόν».

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ Κ. Σ. ΜΕΝΑΡΔΟΥ

ΚΥΡΙΕ ΠΡΟΕΔΡΕ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ,
ΚΥΡΙΑΙ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΙ,

Πρῶτον καθῆκον τοῦ Γενικοῦ γραμματέως θεωρῶ νὰ μνημονεύσω
τοὺς Ἀκαδημαϊκοὺς, ὅσοι ἄνθρωποι κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἐγκατέλειψαν ἡμᾶς
διὰ παντός, ἀφοῦ ἔδαπάνησαν μακρὰς ἡμέρας καὶ νύκτας εἰς τὴν ὑπηρε-
σίαν τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἦσαν πέντε τακιτικοί, ὁ Φωκίων
Νέγρης, ὁ Ἄγγελος Γκίνης, ὁ Γεώργιος Ρεμουῆνδος, ὁ Παναγῆς Καββα-
δίας, ὁ Ρήγας Νικολαΐδης, καὶ εἰς ἀντεπιστέλλων ἀλλ' ὄχι ὑποδεέστερος, ὁ
Στέφανος Ἐανθουδίδης. Εἰς τοὺς μέλλοντας διαδόχους ἐνὸς ἐκάστου ἀπό-

κειται νὰ ἀναλύσουν τὸ ἔργον καὶ νὰ τελέσουν τὸ ἐπιστημονικὸν μνημόσυ-
νον ἀνδρῶν, οἵτινες θὰ εἰμίμων πᾶσαν Ἀκαδημίαν. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἐμὲ κατὰ
τὴν ὥραν ταύτην ἐπιβάλλεται νὰ ὑπομνήσω ὅτι πέντε τούτων ἐκκληροδότησαν
εἰς τὴν χώραν καὶ μόνιμα ἔργα, ἀληθῶς κτήματα ἐς αἰεὶ, μεταλλουργεῖα,
λιμένας, φυσιολογεῖον καὶ πρώτης τάξεως ἀρχαιολογικὰ μουσεῖα. Ἀλλὰ καὶ
ὁ μαθηματικὸς ὁ προβιβάσας τὴν θεωρίαν τῶν συναρτήσεων, εἰμίμησεν ὄχι
ὀλιγώτερον τὴν Ἑλληνικὴν ἐπιστήμην καὶ εὐφύϊαν.

Ἰδιαιτέραν ὀφείλομεν τιμὴν εἰς τὴν μνήμην τοῦ Νέγρη ὡς πρώτου
Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας καὶ τοῦ Ρεμούνδου ὡς Γραμματέως τῶν δημο-
σιευμάτων αὐτῆς. Ἀλλαχοῦ τοιαῦτα ἀξιώματα εἶναι μᾶλλον τιμητικά· ἀλλ' ἐν
τῷ μέσῳ κοινωνίας καὶ πολιτείας νεαρᾶς, ὅπου καὶ ἡ ἀπλῆ ἐπέλευσις τοῦ
καθήκοντος ἔνεκα χιλίων ἐμποδίων καταντᾷ πολλάκις ἀνδραγάθημα, οἱ
μύχθοι τοῦ ὀγδοηκονταετοῦς Νέγρη ἦσαν ὄντως αὐταπάρνησις, τὴν ὁποίαν
δὲν θὰ λησμονήσῃ ἡ Ἀκαδημία.

Πρὸς πλήρωσιν τοιούτων κενῶν ἐξηκολονθήσαμεν τὴν ἐκλογὴν νέων
Ἀκαδημαϊκῶν. Ἀλλὰ καθ' ὄλον τὸ 1928 δὲν κατωρθώσαμεν νὰ ἐκλέξωμεν
παρὰ τρεῖς τακτικούς· τὸν κ. Παῦλον Νιρβάναν, τὸν κ. Κ. Δυοβουნიώτην
καὶ τὸν ἀντιστράτηγον κ. Μαζαράκη. Χάριν τούτων καθιερώσαμεν καὶ τὴν
ἐπίσημον δεξίωσιν, ἣτοι προσφώνησιν ἑνὸς ἡμῶν καὶ ἀπάντησιν τοῦ νέου
ἀκαδημαϊκοῦ. Ἡ δὲ κατὰ τὰς δεξιώσεις ταύτας συρροὴ τοῦ ἀκροατηρίου,
τὸ ὅποῖον ἐγέμιζε καὶ τοὺς διαδρόμους καὶ τὰ προπύλαια τῆς Ἀκαδημίας,
ἐπεμαρτύρει τὴν πρὸς τὸ ἴδρυμα στοργὴν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ καὶ ἀπε-
τέλει ἐμφαντικὴν τῶν ψήφων μας ἐπιδοκιμασίαν. Ἰδιαιτέρως ὀφείλομεν νὰ
εὐχαριστήσωμεν τὰς Κυρίας, ὅτι παρακαθήμεναι ἀποτελοῦν τὸν ζωντανὸν
διάσκοσμον τοῦ λαμπροῦ τούτου μεγάρου.

Ταχύτεροι σχετικῶς ὑπήρξαμεν εἰς τὴν ἐκλογὴν προσέδρων μελῶν,
ἐκλέξαντες πέντε, ἓνα λογοτέχνην, τὸν γηραιὸν διηγηματογράφον κ. Ἀλέξ.
Μωραϊτίδην, ἓνα δασολόγον, τὸν κ. Π. Κοντόν, ἓνα ναυτικὸν ἐπιστήμονα,
τὸν κ. Στυλιανὸν Λυκούδην, ἓνα χημικόν, τὸν κ. Π. Ζαλοκώσταν καὶ ἓνα
γεωδαίτην τὸν κ. Δ. Λαμπαδάριον.

Διὰ τῆς ἐκλογῆς προσέδρων ἠθελήσαμεν ἀφ' ἑνὸς νὰ τιμήσωμεν ἀξίους

παλαιμάχους, ἀφ' εἰτέρου δὲ νὰ προσλάβωμεν νεωτέρους συνεργάτας, ἀναγκαίους ἰδίως εἰς τὴν κοπιώδη κρίσιν τῶν διαγωνιζομένων ἔργων.

Τακτικὴ μας ἀσχολία ἦσαν αἱ ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις αἰτινες ἐφέτος ἀνέβησαν εἰς 93, ἀπέναντι 74 τοῦ 1927, καὶ 47 τοῦ 1926. Τούτων τὰς 41 ἀνεκοίνωσαν οἱ ἑξῆς:

Ἐκ τῶν ἀκαδημαϊκῶν οἱ κ.κ. Δ. Αἰγινήτης 2 ἀνακοινώσεις, Κ. Ἄμαντος 1, Α. Ἀνδρεάδης 2, Θ. Βορέας 1, Ἀλ. Βουρνάζος 1, Κ. Δυοβουνιώτης 1, Ἐμ. Ἐμμανουήλ 1, Κ. Ζέγγελης 1, Ι. Καλιτσουνάκης 3, Ἀν. Κεραμόπουλλος 2, Δ. Καμπούρογλους 1, Β. Κουρεμένος 1, Κ. Κτιεᾶς 3, καὶ μετὰ κ. Κοκκόρου 2, καὶ μετὰ κ. Ρέντις 1, Κ. Μαλτέζος 1, Σ. Μενάρδος 2, Γ. Οἰκονόμος 2, Ἀν. Ὁρλάνδος 2, Κ. Παλαμᾶς 1, Δ. Παππούλιας 1, Ι. Πολίτης 3, Ν. Πολίτης 1, Γ. Ρεμοῦνδος 1, Γ. Σωτηριάδης 1, Γ. Σωτηρίου 1, Γ. Φωκᾶς (μετὰ κ. Κονταργύρη) 1, Γ. Χατζιδάκις 1.

Ἐκ τῶν προσέδρων μελῶν, οἱ κκ. Στ. Δυκούδης 1, Δ. Λαμπαδάριος 1.

Δύο ἀντιφωνήσεις ἔκαμαν ὁ κ. Νιρβάνας καὶ ὁ κ. Μαζαράκης, καὶ 2 οἱ πρόεδροι κκ. Δυκούδης καὶ Λαμπαδάριος, 46 δὲ ἀνακοινώσεις ὀφείλονται εἰς ἄλλους ζηλωτὰς τῆς Ἀκαδημίας, γενόμενοι εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ μέσου Ἀκαδημαϊκῶν φερόντων τὴν εὐθύνην. Τούτων ἕξ εἶναι ἀλλοδαποί. Ὁ βαρῶνος Χίλλερ φ. Γκαίρτριγγεν, ὁ Ἀμερικανὸς κ. Νίκολσον, ἢ κ. Frances Densmore, ὁ Ἰάπων καθηγητῆς κ. Τανακαδάτε καὶ τέλος ὁ Ἑλβετὸς γεωλόγος κ. Κάρολος Ρέντις ἀνακοινώσας 5 μελέτας.

Ἐκαμαν ἐπίσης ἀνακοινώσεις οἱ ἐπόμενοι ἐπιστήμονες, μὴ μέλη τῆς Ἀκαδημίας: Γ. Ἀθανασόπουλος 1, Θ. Βαρόπουλος 6, Δ. Γρ. Βερναρδάκης 1, Γανώσης 1, Γεωργικόπουλος 1, Ι. Δαλιέτος 2, Ι. Δαλιέτος καὶ Κ. Μακρῆς 1, Σπ. Θεοτόκης 1, Χρόνης Γ. Κατράκης 1, Α. Κεφαλαῖς 2, Π. Κόκορος 1, Ν.Α. Κρητικὸς 2, Γ. Κωνσταντινίδης 1, Α.Ν. Δειβαθηνὸς 1, Ἀγ. Μαρανής 1, Η. Μαριολόπουλος 1, Χρόνης Γ. Κατράκης καὶ Ι. Μεγαλοικονόμου 4, Φωκίαν Νασούμ 2, Σ. Νίκολσον καὶ Ν. Περράκης 3, Ν. Σακελλαρίου 1, Σπ. Σαραντόπουλος 1, Σοφιανόπουλος 1, Θ. Σκλαβοῦνος 1, Σ. Μ. Χόρς καὶ Σ. Μπέσσης 1, Β. Μυστακίδης 1, Ν. Περράκης 2.

Καὶ εἰς ἐπιστημονικὰ συνέδρια ἐφιλοτιμήθη νὰ συμμετάσχη κατὰ δύνα-

μην ἢ Ἀκαδημία. Καὶ ὁ μὲν πρόεδρος κ. Ζέγγελης ἀντεπροσώπευσε καὶ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Ἀκαδημίαν εἰς δύο συνέδρια α') εἰς τὴν ἐν Χάγῃ συνελθούσαν κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1928 ἐνάτην Σύνοδον τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως (καθαρᾶς καὶ ἐφηρμοσμένης) Χημείας, καὶ β') εἰς τὴν ἐν Βρυξέλλαις συνελθούσαν τετάρτην γενικὴν Σύνοδον τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου Ἑρευνῶν, εἰδικῶς δὲ τὴν Ἀκαδημίαν εἰς τὴν ἐν Στρασβούργῳ συνελθούσαν κατὰ Ἰούλιον ὀγδόην σύνοδον βιομηχανικῆς Χημείας (ὀργανωθεῖσαν ὑπὸ τῆς ὁμωνύμου Ἑταιρείας.)

Ὁ δὲ ἀντιπρόεδρος κ. Αἰγινήτης ἐξεπροσώπησε τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Ἀκαδημίαν εἰς τὴν κατὰ Ἰούλιον συνελθούσαν εἰς τὸ Λούγδουνον τῆς Ὀλλανδίας Σύνοδον τῆς Διεθνοῦς Ἀστρονομικῆς Ἑνώσεως τοῦ Διεθνοῦς συνεδρίου Ἑρευνῶν. Δυστυχῶς ἕνεκα σπουδαίων λόγων δύο ἄλλοι συνάδελφοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ μεταβοῦν ὁ μὲν εἰς τὸ Γεωγραφικὸν συνέδριον τοῦ Λονδίνου, ὁ δὲ εἰς τὴν Ἑνωσιν τῶν Ἀκαδημιῶν.

Ὅφειλω καὶ πάλιν νὰ τονίσω τὴν πολλαπλὴν σημασίαν τῶν Διεθνῶν συνεδρίων καὶ νὰ ὀνομάσω πᾶσαν ὑπὲρ αὐτῶν δαπάνην παραγωγικὴν. Ἄν περιορισθῶμεν εἰς τὰς γειτονικὰς χώρας, βλέπομεν ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ὁ Αἰγύπτιος βασιλεὺς ξενίζει πολυτελέσιατα τοὺς ἀπανταχόθεν ἰατροὺς, καθὼς προπέρουσι τοὺς γεωγράφους, ἀναδεικνύων τὸ Κάϊρον ἐπιστημονικὴν ἐστίαν. Ἐπίσης μεγαλοπρεπῆς ἐφιλοτιμήθη νὰ φανῇ καὶ ἡ Ἰταλία χάριν τῶν ἀρχαιολογικῶν συνεδρίων τῆς Κυρηναϊκῆς καὶ τῆς Ἑλληνικωτάτης Ῥόδου. Οὐχ ἥτιον γενναίως ἐφιλοξένησε πέρουσι τοὺς Βυζαντιολόγους ἡ Σερβία, καὶ προηγουμένως ἡ Ῥουμανία. Ἀναμφιβόλως καὶ ἡ Ἑλλάς, ἡ καλέσσασα τοὺς μελετητὰς τῆς ἰδικῆς τῆς ἱστορίας νὰ συνέλθουν τὸ 1930 εἰς τὰς Ἀθήνας, θὰ πράξῃ τὸ καθήκον της, ἀλλ' εἰ δυνατὸν ἐγκαίρως. Τὸ πολῦτιμον Βυζαντινὸν Μουσεῖον εἶναι ἀνάγκη τέλος νὰ ἐξαχθῇ τῶν ὑπογείων τῆς Ἀκαδημίας.

Ἐτι σπουδαιότερα ἔργα τῶν Ἀκαδημιῶν εἶναι βεβαίως τὰ ἀπαιτοῦντα μακροχρόνιον συνεργασίαν πολλῶν καὶ συνεχῇ δαπάνην ἀπὸ ἐξησφαλισμένων πόρων. Ὅθεν εἰς τοιαῦτα ἔργα ἐχωρήσαμεν καὶ ἐφέτος μετὰ σοφῆς περισκέψεως. Διότι, καθὼς ἐλέγαμεν καὶ πέρουσι, τὴν μὲν γενναιοτάτην ἀπὸ

τοῦ 1870 πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν προῖκα τοῦ Τσοῦφλη κατέσχον δύο φίλα καὶ πλέον ἢ σύμμαχα Κράτη, τὸ Ῥουμανικὸν καὶ τὸ Ἑλληνικόν, τοῦτο βεβαίως χάριν ἄλλων τῆς παιδείας ἀναγκῶν· τοιοντοτρόπως ὅμως τὸ Τσοῦφλειον θὰ μᾶς δώσῃ ἐφέτος μόνον 539 χιλ. δρ., τὸ δὲ Δωριίδειον 77 χιλ. Ἡ δὲ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ὀφειλὴ τοῦ παρακειμένου ἀδελφοῦ ἰδρύματος ἀναβαίνουσα σήμερον εἰς 850 χιλ. δρ., καθυστερεῖται.

Ἐπομένως περιορίσθημεν εἰς τὸ νὰ συνεχίσωμεν ἀπλῶς μόνον τὰ ἀρξάμενα ἔργα ἦτοι: τὴν λεπτομερῆ γεωλογικὴν ἔρευναν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἔκδοσιν τῶν Ψηφιδωτῶν καὶ τὸ Ἱστορικὸν Λεξικὸν τῆς λαλουμένης.

Ἐπὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συναδέλφου κ. Κιενᾶ πλὴν τοῦ λεπτομεροῦς γεωλογικοῦ χάρτου τῆς Χίου (ὑπὸ κλίμακα 1: 40.000) ὅστις κατετέθη εἰς τὴν Ἀκαδημίαν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 14 Ἰουνίου, ἐξετελέσθησαν ἔρευναι εἰς τὰς νήσους Λέσβον, Αἴμνον καὶ Σκῦρον, εἰς τὸ ἠφαίστειον Ὀξύλιθον τῆς Εὐβοίας καὶ εἰς τὸ μεταξὺ Πάρονθος καὶ Πεντελικοῦ τμήμα τῆς Ἀττικῆς. Ἐπίσης ὑπὸ τοῦ κ. Ρέντις ἀνεκοινώθησαν τὰ πορίσματα τῶν ἀνὰ τὴν Δυτικὴν Στερεὰν Ἑλλάδα ἐρευνῶν του.

Ἡ Ἀκαδημία μετέσχε καὶ πάλιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐν Βρυξέλλαις συνελθούσης Ἐνώσεως τῶν Ἀκαδημιῶν διὰ τῆς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους συντελεσθείσης περαιτέρω παρασκευῆς τῆς ἐκδόσεως τῶν Ἑλληνικῶν Ψηφιδωτῶν, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Διεθνὴς Ἐνωσις ἐξέφρασεν ἄκραν ἐπιδοκιμασίαν.

Συντάκται τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς λαλουμένης ἀπεστάλησαν εἰς Πάρον, Αἴμνον καὶ Σαμοθράκην πρὸς συλλογὴν νέου ὕλικου, ἀπεδελτιώθησαν δὲ πολλὰ τῶν εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς τῆς Γλωσσικῆς Ἐταιρείας ἀποσταλέντων χειρογράφων, κατετάχθη τὸ ἀρχεῖον, τὸ περιέχον τὰ λήμματα τοῦ φυσικοῦ κόσμου καὶ ἠτοιμάσθησαν πρὸς τύπωσιν τὰ $\frac{2}{3}$ τῶν ἄρθρων τοῦ στοιχείου Α. Ὅταν δὲ προσεχῶς λήξουν αἱ διεξαγόμεναι πρὸς τυπογραφικὸς οἴκους διαπραγματεύσεις, ἐλπίζομεν ν' ἀρχίσῃ συντόμως καὶ τὸ τύπωμα τοῦ Α' τόμου τοῦ λεξικοῦ.

Τοῦ δὲ λαογραφικοῦ ἀρχείου οἱ ταξινόμοι ἐξηκολούθησαν τὴν σταχυολόγησιν καὶ κατάταξιν 33 χειρογράφων καὶ ἱκανοῦ ἀριθμοῦ παροιμιῶν, καταγίνονται δὲ εἰς σύνταξιν γενικοῦ εὐρειτηρίου τοῦ μέχρι σήμερον συναχ-

θέντος εἰς τὸ Ἀρχεῖον ὑλικοῦ. Δύο δὲ ταξινόμοι περιώδευσαν κατὰ τὸ θέρος, χάριν νέων ἐρευνῶν τὴν Γορτυνίαν καὶ τὴν Εὐρυτανίαν, ὅθεν ἡ συγκομιδὴ ὑπῆρξε πλουσία.

Προκειμένου περὶ Λεξικοῦ καὶ Βυζαντιολογίας, ἐπαναλαμβάνω καὶ ἐφέτος ὅτι ἀναγκαίαν θεωροῦμεν τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τοῦ μεσαιωνικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς, ὅπερ εἶχεν ἀρχίσει ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ῥωσία, ὡς ἐπίδοξος κληρονόμος τοῦ Βυζαντίου, καὶ διέκοψεν ἡ Σοβιετικὴ. Πόσον θὰ ἦτο λυπηρὸν διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν νὰ παραχωρήσῃ καὶ τῆς πατρικῆς του γλώσσης τὸν θησαυρὸν εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ξένων! Ἄλλ' αἱ ἀλλοδαπαὶ Ἀκαδημαῖαι ἀποβλέπουσιν ἤδη χάριν καὶ τοῦ ἀναγκαιοτάτου τούτου ἔργου πρὸς ἡμᾶς, διότι ἔχομεν καὶ ἱκανοὺς συντάκτας. Χρειαζόμεθα μόνον ἐτησίως ὀλίγας χιλιάδας δρ., βεβαίως ὄχι ἀνωτέρας τῆς φιλογενείας τόσον Ἑλλήνων.

Τὴν αἰσιοδοξίαν μου στηρίζω εἰς τὰς γενναίας δωρεὰς ὅσας εἶχε καὶ ἐφέτος ἡ Ἀκαδημία ὑπὲρ ἄλλων εὐγενῶν σκοπῶν, ἀνερχομένας ἐν ὄλῳ εἰς 424 χιλ. δρ., ἦτοι: 200 χιλ. δρ. τοῦ κυρίου καὶ τῆς κυρίας Ἀριστόφρονος πρὸς σύνταξιν καὶ ἔκδοσιν «Γραμματικοῦ Ὀδηγοῦ τοῦ Διδασκάλου», 200 χιλ. δρ. κληροδότημα τοῦ ἀειμνήστου Κίτσου Μακρυγιάννη χάριν ἱστορικοῦ ἐπάθλου, 10 χιλ. τοῦ φιλομούσου ἱατροῦ κ. Βασιλείου Δαμπίκη χάριν ποιητικοῦ, 4 χιλ. τοῦ θερμορρογοῦ κ. Σκεύου Ζερβοῦ χάριν γλωσσικῆς μελέτης τῶν Δωδεκανήσων, καὶ 10 χιλ. τοῦ συναδέλφου κ. Γεωργίου Κυριακοῦ πρὸς συγγραφὴν τῆς νεωτέρας ἱστορίας τῆς Μεσσηνίας.

Τοιαῦται δωρεαὶ μαρτυροῦν ἐξίσου καὶ τὴν φιλομουσίαν τῶν χορηγῶν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῶν πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν. Εἰς οὐδὲν ἄλλο ἴδρυμα τῆς χώρας ἐντὸς τόσον ὀλίγων μηνῶν συνέρρευσε τόσον χρῆμα πρὸς ἴδρυσιν πνευματικῶν ἀγώνων. Τοιοῦτοτρόπως κατωρθώσαμεν τὸ μὲν πρῶτον ἔτος νὰ διανείμωμεν εἰς ἔπαθλα 37,645 δρχ., τὸ δεύτερον 183 χιλ. δρ., ἐφέτος διανέμωμεν 324 χιλ. καὶ προκηρύσσομεν νέα ἔπαθλα 450 χιλ. δρ. Μυθώδη καὶ πρωτάκουστα ποσὰ διὰ τοὺς ἀτυχεῖς Ἑλλήνας ἐργάτας τῶν γραμμάτων!

Ἄλλ' οὐχ ἦτιον θὰ σᾶς ἐκπλήξῃ, Κύριοι, ἡ πολλαπλῶς συντελουμένη ἐργασία καὶ ἡ ἀμιλλα, τὴν ὁποίαν ἐξήγειραν τὰ ἡμέτερα βραβεῖα. Ἀλλὰ πρὶν

προχωρήσω εἰς αὐτά, ὀφείλω νὰ μνησθῶ τοῦ μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας.

Ἀφορμὴν πρὸς ἀπονομὴν αὐτοῦ μᾶς ἔδωκεν ἡ πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος συμπληρωθεῖσα ἑκατονταετία τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων. Ἡ Ἀκαδημία ὁμοφώνως ἀπεφάσισε νὰ συμμετάσχη τῆς ἐορτῆς καὶ ἀνέθεσεν εἰς τὸν Ἀκαδημαϊκὸν ἀντιστράτηγον νὰ ἐξάρῃ τὸ γεγονός τοῦτο. Τί δύναμαι νὰ προσθέσω προχείρως ἐγὼ εἰς τὴν εὐφραδῆ προσλαλιὰν τοῦ κ. Μαζαράκη;

Ἱστορία 100 ἐτῶν, ἡ μακροτάτη νέου Ἑλληνικοῦ ἰδρύματος ζωὴ, ἀναποσπάστως συνδεομένη πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὄλου Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ συνοψισθῇ ἐντὸς μιᾶς καὶ μόνης παραγράφου. Τὰ Γενικὰ τοῦ Κράτους Ἀρχεῖα δύνανται νὰ δώσουν τὸ ἀναγκαῖον ὑλικόν, ὅπως γραφῆ λεπτομερῶς ἡ ὅλη ἱστορία τῆς Σχολῆς. Τὴν ἴδρυν πρὸ 100 ἐτῶν ὁ μέγας Κυβερνήτης ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐρειπίων, ὅσα εἶχε στοιβάσει ὁ τακτικὸς στρατὸς τοῦ Ἰμπραήμ. Ἦτο τόσον ἀνυπόμονος ὁ Καποδίστριας νὰ δημιουργήσῃ τακτικὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. Ὁ τακτικὸς στρατὸς ἐσχηματίσθη ἀλλὰ τὰ τρόπαια καὶ ἡ καρτερία τῶν ἀτάκτων καὶ ἀπαιδευτῶν τοῦ ἀγῶνος μαχητῶν ἦσαν τосαῦτα καὶ τοιαῦτα, ὥστε κατόπιν οἰαδήποτε ἀνδρεία νὰ φαίνεται μικρά, ὀσηδήποτε θυσία νὰ φαίνεται ὀλίγη. Καὶ ὅμως πόσοι ἀξιωματικοὶ καὶ πόσοι Εὐέλπιδες ἀκόμη μαθηταί, πρὶν ἀποφοιτήσουν, ἀπέθαναν τὸν ὑπερήφανον θάνατον τοῦ Σπαρτιάτου, ὀδηγοῦντες γενναίους ἄνδρας εἰς τὴν νίκην. Ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμουσα εἰς τὴν Σχολὴν τὸ πρῶτον τῆς βραβεῖον, τὸ ἀποστέλλει ὡς βαθὴν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ἡγέτας τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, συμμεριζομένη καὶ τὰς δόξας καὶ τὰς πικρίας τοῦ παρελθόντος καὶ πρὸ παντὸς τὰς χρηστὰς τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας.

Καὶ τώρα ἔρχομαι εἰς τὰ ἔπαθλα. Τίνας βραβεύομεν κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον καὶ διατί:

Α' Τάξις Θετικῶν Ἐπιστημῶν.

1. — Τὸ Βραβεῖον 20 χιλ. δρ. (Ἐθνικῆς Τραπεζῆς) «εἰς τὴν καλυτέραν πειραματικὴν μελέτην περὶ βιομηχανικῆς ἐφαρμογῆς κανσίμων ὑλῶν τῆς Ἑλλάδος» ἀμφισβητοῦν δύο πραγματεῖαι· ἀλλ' ἡ Ἀκαδημία οὐδετέραν βραβεύει.

2.— **Τὸ Βραβεῖον 20 χιλ. δρ. (Ἐθνικῆς Τραπέζης)** «εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν κοιτασμάτων χρωμίτου ἐν Ἑλλάδι» ἐπεζήτησεν εἰς μόνον συγγραφεύς, βασιζόμενος κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς δεδομένα ἤδη γνωστά. Ἄλλ' ἢ Ἀκαδημία βραβεύει τοῦτον διὰ τὴν συγκέντρωσιν πολυτίμων ἰδίως περὶ τῆς χημικοβιομηχανίας πληροφοριῶν. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ὑποδεικνυομένη βιομηχανικὴ χρησιμοποίησις τῶν χρωμιτῶν ἐν Ἑλλάδι, γνωριζομένη εἰς εὐρύτερον κύκλον, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν μέλλουσαν ἀνάπτυξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν κοιτασμάτων τοῦ χρωμίτου.

3.— **Τὸ Βραβεῖον 20 χιλ. δρ. (Ἐθνικῆς Τραπέζης)** «εἰς τὴν καλυτέραν περὶ ἰχθυοκομίας μελέτην» ἐπεδίωξε μόνον εἰς, τὸν ὁποῖον ἐπίσης βραβεύει ἡ Ἀκαδημία, διότι τὸ ἔργον του ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς προκηρύξεως, ἥτοι προσθέτει εἰς τὰ πορίσματα τῶν προηγουμένων ἐπιστημόνων καὶ τὴν ἐν Ἑλλάδι κτηθεῖσαν πείραν, τονίζει δὲ τὴν ἰδιάζουσαν σημασίαν, ἣν ἔχει δι' ἡμᾶς ἡ κυπρινοκομία.

4.— **Βραβεῖον 9 χιλ. δρ. (Θεοδώρου Ἀρεταίου)** «Περὶ τῆς προστασίας τῶν βρεφῶν ἐν Ἑλλάδι. Τὸ βραβεῖον τοῦτο ἀμφισβητοῦν δύο πραγματεῖαι, ἀλλ' ἡ Ἀκαδημία οὐδετέραν θεωρεῖ ἀξίαν τοῦ βραβείου, τὴν μὲν α' ὡς προτείνουσαν μέτρα ἀνεφάρμοστα παρ' ἡμῖν, τὴν δὲ β' ὡς στερουμένην ἐπιστημονικῆς μορφῆς.

5.— **Τὸ Μπενάκειον ἔπαθλον 50 χιλ. δρ.,** «πρὸς βράβευσιν Δήμου, Κοινότητος ἢ Σωματείου, ἐργασθέντος πρὸς ἀναδάσωσιν τῆς χώρας καὶ χρησιμοποίησιν τῶν ὀμβριῶν ὑδάτων καὶ προαγωγὴν τῆς γεωργίας» διεξεδίκησαν 6 ἀγωνισταί. Ἡ Ἀκαδημία μετὰ μελέτην τῶν συνημμένων ἀποδείξεων τῶν ἐργασιῶν ἐκάστου καὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐπιθεωρητῶν τοῦ Κράτους διένειμε τὸ ποσὸν τῶν 50 χιλ. δρ. ὡς ἐξῆς:

α') δρ. 20 χιλ. εἰς τὸν κ. Ν. Τοιμόπουλον, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν μετ' ἀγαστοῦ ζήλου ἐργαζόμενον πρὸς δενδροφύτευσιν τῆς Θεσσαλίας, ἐμβολιασμὸν ὀπωροφόρων δένδρων, καταπολέμησιν φθοροποιῶν ζώων καὶ ἐντόμων καὶ διάδοσιν γεωργικῶν γνώσεων.

β') δρ. 15 χιλ. εἰς τὸν Τεγεατικὸν σύνδεσμον, διότι ἀπὸ πολλῶν ἐτιῶν ἴδρυσεν Ἀγροκήπιον πρὸς πολλαπλασιασμόν, ἐξευγενισμόν καὶ διάδοσιν ἐκλεκτῶν καρποφόρων δένδρων καὶ καλλωπιστικῶν φυτῶν, καὶ πρὸς ὑποδειγματικὴν καλλιέργειαν, ἰδίως τῆς πατάτας.

γ') δρ. 10 χιλ. εἰς τὸν ἀριστούστατον σύνδεσμον Κροκυλείου καὶ Βωμέας τῆς Δωρίδος, διότι ἀπὸ τοῦ 1927 ἔσπειρεν ὑπὲρ τὰς 200 ὁκ. σπόρων διαφόρων δένδρων, ἴδρυσε φυτώρια, ἐφύτευσε πολλὰς χιλιάδας ἀγρίων ἐλαιῶν, καὶ προσέβη εἰς ἐμβολιασμόν χιλιάδων ἄλλων.

δ') εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ὁρφανοτροφεῖον τῆς Δεκελείας, ὅπερ ἤρχισε παρομοίας ἐργασίας, ποσὸν 5 χιλ. καὶ τοῦτο πρὸς προμήθειαν ἐργαλείων εἰς τοὺς ὀρφανοὺς μαθητάς.

Τέλος ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει δίκαιον ἔπαινον α') εἰς τὸν Τρικολωνικὸν σύνδεσμον Γορτυνίας καὶ β') εἰς τὸ Διδασκαλεῖον τῆς Τριπόλεως, ἐργαζόμενον ὑπὸ τὴν δραστηρίαν διεύθυνσιν τοῦ κ. Π. Παρασκευοπούλου.

6. — **Βραβεῖον 20 χιλ. δρ. τοῦ Ἐμμανουὴλ Μπενάκη** «εἰς τὴν καλυτέραν περὶ Μακεδονίας γεωγραφικὴν μελέτην». Τὸ βραβεῖον διεξεδίκησαν τρία ἔργα φέροντα τὰ ἐξῆς ῥητά, τὸ μὲν α') τὴν φράσιν τοῦ Στράβωνος, «Ἑλλάς ἐστὶ καὶ ἡ Μακεδονία» τὸ δὲ β') «Ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφην» καὶ τέλος τὸ γ') «Ἀλωτὰ γίνεταί πόνω ἅπαντα». Τὴν τρίτην ταύτην πραγματείαν βραβεύει ἡ Ἀκαδημία ὡς ἀσυγκρίτως ἀνωτέραν τῶν δύο ἄλλων, τόσον ὡς πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν μεθοδικὴν κατάταξιν τῆς ὕλης. Αἱ παρατηρούμεναι ἐλλείψεις αὐτῆς, καὶ αἱ γεωλογικαὶ καὶ αἱ ἱστορικαὶ «δὲν εἶναι οὐσιώδεις». Εἶναι πλέον καιρὸς (ἐπιλέγει ὁ ἱστορικὸς εἰσηγητῆς) νὰ γνωσθῇ ἡ σπουδαιότης συμμετοχῆς τῆς Μακεδονίας εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821, ἀντιθέτως πρὸς τὴν ἀπόλυτον σιγήν, τὴν ὁποίαν τηροῦν τὰ ἐγκρινόμενα ἱστορικὰ βιβλία. Ἡ ἐπανάστασις δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ κρατηθῇ εἰς τὴν νοτιάν Ἑλλάδα, ἐὰν δὲν ἐπνίγετο εἰς τὸ αἷμα ἡ ἐξέγερσις τῆς Μακεδονίας καὶ ἐξησφαλίζοντο τοιοῦτοιτρόπως αἱ ἐφοδιοπομπαὶ τῶν πρὸς νότον μαχομένων Τουρκικῶν στρατῶν.

7.—**Ἐπαθλον τῆς Ἀκαδημίας 8 χιλ. δρ.** «εἰς τὴν καλυτέραν πρωτότυπον χημικὴν μελέτην». Τὸ διεξεδίκησαν 2 ἔργα, ὧν τὸ α' ἐπιγράφεται «Ἀπόψεις διὰ τὴν ἔρευναν τῶν αἰτίων τῆς ἀκτινεργίας», τὸ δὲ β' «Σύνθεσις τῶν φωσφορικῶν ἀλάτων ἀντιμονίου καὶ ἀρσενικοῦ». Τὸ β' τοῦτο ἔργον τοῦ κ. Σταύρου Χόρς, καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου, βραβεύει ἡ Ἀκαδημία, διότι τοιαύτη σταθερὰ σύνθεσις δὲν ἦτο *a priori* λίαν ἐνδεχομένη, «παρέχει δὲ λαβὴν εἰς ἐρεύνας πρὸς συνθέσεις καὶ ἄλλων ἀναλόγων ἀλάτων».

8.—**Μπενάκειον ἔπαθλον ἐκ 45 χιλ. δρ.** «εἰς Ἰδρύματα ἢ διδασκάλους, οἵτινες λόγῳ καὶ ἔργῳ συντελοῦν εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἀναλφάβητων, καὶ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τῶν μαθητῶν». Τὸ ἔπαθλον διεξεδίκησαν 3 σύλλογοι, 1 σχολή, καὶ 6 διδάσκαλοι.

Προκειμένου περὶ νυκτερινῶν σχολῶν ἀπόρων παιδῶν, πρώτη βεβαίως ἔρχεται εἰς παντὸς Ἑλληνοσ τὸν νοῦν ἢ ἀπὸ 56 ἐτῶν θαυμασίως λειτουργοῦσα Σχολὴ τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ. Ἀλλ' εὐτυχῶς ὁ Παρνασσὸς δὲν ἔχει ἐπείγουσαν ἀνάγκην χρημάτων καὶ δὲν ἐζήτησε βραβεῖον.

Τοῦναντίον, ἀνάγκην χρηματικῆς ἐνισχύσεως χάριν ὁμοίου ἔργου ἔχει ἄλλος ἱστορικὸς Σύλλογος, ὁ Μικρασιατικὸς «Ἀνατολή». Δὲν θὰ ἀνατρέξω, Κύριοι, εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ 1891 δρᾶσιν τῶν ἀκαμάτων τοῦ Συλλόγου ἰδρυτῶν, ἰδίως τοῦ γηραιοῦ καθηγητοῦ κ. Μαργαρίτου Ἐθαγγελίδου. Ἐκεῖνοι πράγματι ἀφύπνισαν τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν τῶν Χριστιανῶν τῆς Μ. Ἀσίας, πέμποντες ἐκεῖ διδασκάλους, βιβλία, χάρτας, ὡς καὶ ἱερὰ ἄμφια καὶ σκευὴ τῶν ναῶν. Μετὰ τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν περὶ τὰς Ἀθήνας συρροὴν τῶν προσφύγων ὑπὸ νέον τοῦ Συλλόγου πρόεδρον, τὸν ἱατρὸν κ. Κ. Λαμέραν, τὸν θετικώτερον ἴσως γνώστην τῆς ἐθνογραφίας τῆς Ἀνατολῆς, οἱ ἐδῶ Μικρασιῶται, καταπίνοντες τὰ δάκρυά των, ἐφρόντισαν νὰ περισυλλέξουν ἰδίως τὰ ὄρφανὰ παιδιὰ, εἰς νυκτερινὰ σχολεῖα, 15 σήμερον τὸν ἀριθμόν.

Τὰ 14 εἶναι μεικτὰ καὶ ἐν ἀποκλειστικῶς κορασιακόν, εἰς τὰ Ταμπούρια τοῦ Πειραιῶς. Ἐκεῖ μέσα λοιπὸν διδάσκονται τὴν νύκτα 1715 παιδιὰ κάτω

τῶν 20 ἐτῶν, ἐργαζόμενα τὴν ἡμέραν ὡς ξυλουργοί, κτίσται, μικρέμποροι, λαχανοπῶλαι, κρεοπῶλαι, λουστροὶ καὶ ἀκόμη καὶ ψαρᾶδες. Τὰ 453 κοράσια κατὰ τὸ πλεῖστον εἶναι ταπητουργοί. Ὁ Σύλλογος δαπανᾷ ἐτησίως 230 χιλ. δρ. εἰς 33 διδασκάλους καὶ 2 ἐπιθεωρητάς, ἔχων ὡς μόνην ἀρωγὴν τὴν ἄμισθον νυκτερινὴν χρῆσιν τῶν κρατικῶν σχολείων. Χορηγεῖ βιβλία καὶ γραφικὴν ὕλην εἰς τοὺς ἀπόρους μαθητάς, κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς οἱ διδάσκαλοι τοὺς ὀδηγοῦν εἰς τὰ Μουσεῖα. Ἐπεσκέφθη, Κύριοι, τὸ σχολεῖον τῆς Νέας Ἰωνίας, ὅπου διδάσκονται ὑπερδιακόσια παιδιὰ — τὰ πλεῖστα κοράσια — κατὰ 70% καταγόμενα ἐκ τῆς Σπάρτης τῆς Πισιδίας. Κόρη 10 μόλις ἐτῶν μοῦ εἶπεν ὅτι ἔκαμνε 1500 κόμπους τὴν ἡμέραν καὶ ἐκέρδιζε 5 δρ. Ἀλλὰ κερδίζουσιν 20 καὶ 25. Καὶ ὅμως ἦσαν ὅλα εὐχαριστήμενα καὶ καλοκτενισμένα. Κατὰ τὰ πρῶτα μετὰ τὴν καταστροφὴν ἔτη οἱ διδάσκαλοι ἐξηγοῦσαν τὰς λέξεις τουρκιστί, καὶ σήμερον ἀκόμη τὰ τέκνα τῶν τουρκοφόνων διακρίνονται σαφῶς ἐκ τῆς ξένης προφορᾶς. Καὶ ὅμως ὁμολογῶ, ὅτι ποτὲ τὸ θούριον τοῦ Ῥήγα

Καλύτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωὴ
παρὰ σαράντα χρόνια σκλαβιά καὶ φυλακὴ

ποτὲ δὲν μ' ἐδόνησε τόσον, ὅσον ὅτε τὸ ἦκουσα ζωηρῶς ἀπαγγελλόμενον ὑπὸ τῶν παιδικῶν ἐκείνων χειλέων. Ἡ Ἀκαδημία χορηγοῦσα 30 χιλ. δρ. ἐκ τοῦ Μπενაკείου εἰς τὰ σωτήρια ταῦτα σχολεῖα τοῦ Συλλόγου, ἐπιβραβεύει καὶ τοὺς μακροὺς τοῦ ιδρύματος ἀγῶνας.

Κατόπιν ἄξια βραβεύσεως ἔκρινεν ἡ Ἀκαδημία δύο ἀγνωστότερα σωματεῖα, παρέχουσα 5 χιλ. δρ. εἰς ἐκάτερον, ἦτοι:

α') τὴν νυκτερινὴν Σχολὴν ἀπόρων παιδῶν τοῦ Βόλου, λειτουργοῦσαν ἀπὸ τοῦ 1924 καὶ ἔχουσαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 201 μαθητάς, κατὰ δὲ τὸ ἀρξάμενον περισσοτέρους. Τὰ φοιτῶντα παιδιὰ εἶναι κατὰ τὰ $\frac{3}{4}$ ὄρφανὰ πατρὸς καὶ τὴν ἡμέραν ἐργάζονται εἰς χειρωνακτικὰ ἔργα. Ὁ διδάσκαλος τοῦ νυκτερινοῦ Σχολείου κ. Θεοδωρόπουλος ζητεῖ τὸ βραβεῖον ὄχι χάριν τῶν διδασκόντων, ἀλλὰ «πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτοῦ τοῦ φιλανθρωποῦ ἔργου», ὅπερ ἐξαίρει ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Μαγνησίας καὶ β') τὸν Διδασκαλικὸν Σύλλογον Ἀλεξανδρουπόλεως, τὸν ἐνθουσιωδῶς ἐργα-

ζόμενον ὑπὸ τὸν ἐπιθεωρητὴν κ. Λαγουμιτζάκη πρὸς διάδοσιν γεωργικῶν γνώσεων, δενδροκομίας, μελισσοκομίας, ζωοτεχνίας, ῥαπτικῆς καὶ κεντητικῆς. Τὴν ἐργασίαν ταύτην πιστοποιοῦν τρία Ἐπουργεῖα.

Μεταξὺ δὲ τῶν διδασκάλων ἐνισχύει τέσσαρας εἰς ἔνδειξιν ἐκτιμήσεως πρὸς τὸ ἔργον αὐτῶν, ἦτοι:

α') Διὰ δρ. 2.000 τὸν κ. Παρασκευόπουλον, διευθυντὴν τοῦ ἐν Τριπόλει διδασκαλείου (ὅπερ ἐπηρέσαμεν διὰ τὴν δενδροφύτευαν), ὡς συντηροῦσαντα καὶ ἐξ ἰδίων σχολεῖον προσφυγοπαίδων.

β') ἀνὰ 1000 δὲ δρ. διανέμει εἰς τὸν κ. Ν. Κυριακάκη, διδάσκαλον Χανίων, διὰ τὴν ἴδρυσιν νυκτερινῶν Σχολείων, καὶ τὴν ἔμπρακτον διάδοσιν πολλαχοῦ τῆς Κρήτης βομβυκοτροφίας, μελισσοκομίας καὶ δενδροκομίας.

γ') εἰς τὴν διευθύντριαν γυμνασιακοῦ Παρθεναγωγείου Κρήτης Δ^α Σοφίαν Ἀμαριώτου, ὡς ἰδρύσασαν συλλόγους πρὸς διάδοσιν τοῦ πρᾶσίνου καὶ πνευματικὴν ἀνύψωσιν τῶν ἀγροτῶν, καὶ τέλος

δ') εἰς τὸν ἐν τῇ Γορτυνίᾳ παλαιὸν καὶ ἐνθουσιώδη διδάσκαλον κ. Ῥηγόπουλον.

9.—Ἐπαθλον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίης ἐκ 10 χιλ. δρ. «εἰς τὴν καλυτέραν χημικὴν ἢ μεταλλειολογικὴν μελέτην τὴν συντελοῦσαν εἰς βελτίωσιν σχετικῶν βιομηχανιῶν». Τὸ ἔπαθλον τοῦτο οὐδεὶς ἐπέζητησεν, ὥστε προσετέθη εἰς τὸ ἄλλο.

10.—Ἐπαθλον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίης «βραβεῦον σύγγραμμα ἢ περιοδικὸν Ἑλληνικὸν συντελοῦν εἰς διάδοσιν τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα». Τὸ ἔπαθλον τοῦτο κατένειμεν ὡς ἐξῆς ἡ Ἀκαδημία:

α') εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἔργα», ὅπερ ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Κλ. Φιλαρέτου, συνέβαλε πολλαχῶς εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν τεχνικῶν γνώσεων καὶ τὴν διάδοσιν τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν καὶ

β') εἰς τὰ «Στοιχεῖα γεωπονικῆς Χημείας» τοῦ κ. Φωτίου Παληατσέα, ἔργου 459 σελ. τὸ πρῶτον καὶ μόνον τοῦ εἴδους τούτου Ἑλληνιστὶ ἐκδοθέν, ἀποτελοῦν δὲ «πολύτιμον συμβολὴν εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς γεωπονικῆς

ἐπιστήμης ἐν Ἑλλάδι λόγῳ τῶν πρωτοτύπων ἐρευνῶν περὶ τῶν ἡμετέρων ἔδαφῶν, τῶν ζωϊκῶν λιπασμάτων καὶ τῶν κυριωτέρων γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων τῆς Ἑλλάδος».

Εἰς τὰ ἔργα ταῦτα ἡ Ἀκαδημία χορηγεῖ ἀνὰ 10 χιλ. δρ., 5 δὲ χιλ. εἰς τὴν ἀξιόλογον περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ σίτου μονογραφίαν τῶν κ. κ. Πανοπούλου καὶ Μεγαλοοικονόμου «ὡς πόρισμα μακρᾶς ἐρεύνης περὶ τῆς χημικῆς συστάσεως, βιομηχανικῆς ἀποδόσεως καὶ ἐμπορικῆς ἀξίας τῶν ἐν Ἑλλάδι καλλιεργουμένων ποικιλιῶν τοῦ σίτου».

11.— **Ἐπαθλον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐκ 10 χιλ. δρ.** «εἰς ἴδρυμα ἢ σωματεῖον, συντελέσαν πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐγχωρίας γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας». Ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει ὁμοφώνως τὸ ἔπαθλον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Γεωργικὴν Ἐταιρείαν διὰ τὴν ἀληθῶς εὐεργετικὴν ὑπὲρ τῆς χώρας δρασίαν. Ἰδρυθεῖσα τῷ 1901 ὑπὸ τὴν προεδρίαν Γεωργίου τοῦ α', ἴδρυσεν ἀλλεπάλληλα σχολεῖα καὶ ἀγροκήπια πολλαχοῦ τοῦ κράτους ἦτοι: α') μελισσοκομικὴν σχολὴν καὶ σηροτροφικὴν εἰς τὸ Χαλάνδρι, β') ἔξ ἀγροκήπια εἰς τὸ Ἀμαρούσι, Χαλάνδρι, Αἴγιον, Φάρσαλα, Μεσσηνίαν καὶ Πύργον, ὧν ἐπέζησαν τὰ 3, ἔχοντα πλὴν τῶν φυτωρίων, κτηνοτροφεῖα, πιτηνοτροφεῖα, μελισσοκομεῖα καὶ βουστάσια. Εἰς ταῦτα κομίζονται καὶ σήμερον πρὸς ἀναπαραγωγὴν ἐκλεκτοὶ ταῦροι, ἵπποι, ὄνοι, κάπροι, τράγοι, κριοί, προσέει δὲ καὶ πετεινοί. Ἐπίσης ἐδοκιμάσθησαν νέαι παραάλλαγαί φυτῶν. Τὸ δὲ σπουδαιότερον, εἰσῆχθησαν καὶ διεδόθησαν γεωργικὰ μηχανήματα, χημικὰ λιπάσματα, διενεμήθησαν θεῖον καὶ θεϊκὸς χαλκός, διωργανώθησαν ἐκθέσεις, ἐδημοσιεύθησαν στατιστικαί, χρωματιστοὶ γεωγραφικοὶ πίνακες, γεωργικὰ συγγράμματα καὶ βιβλία λαϊκὰ καὶ τέλος ἀπὸ εἰκοσαετίας ἐκδίδεται Γεωργικὸν δελτίον. Πλὴν τούτων ἡ Γεωργικὴ Ἐταιρεία ἴδρυσεν ἀνὰ τὰς διαφόρους ἐπαρχίας Γεωργικοὺς συνδέσμους, Σηροτροφικὰς ἐπιτροπὰς Κυριῶν, ὑπέβαλε διάφορα ὑπομνήματα, καὶ συντηρεῖ χρησιμώτατον Γραφεῖον πληροφοριῶν καὶ ὁδηγιῶν. Τελευταῖον καὶ ὠφελιμώτατον ἔργον τῆς Ἐταιρείας εἶναι ἡ ἐν Ἀναβρύτοις τοῦ Ἀμαρουσίου ἴδρυσις πρακτικοῦ γεωργικοῦ σχολείου πρὸς μόρφωσιν ἐργατῶν.

12.— **Δύο Βραβεῖα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἔξ 8 χιλ. καὶ 5 χιλ.**

«εἰς τοὺς ἐρευνητὰς τοὺς διὰ συστηματικῶν παρατηρήσεων προάγοντας τὰς περὶ τῆς φύσεως τῆς χώρας γνώσεις». Ταῦτα ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἀκαδημία διανέμει ὡς ἑξῆς:

α) 4 χιλ. εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Διονύσιον Μαρτινέγκον, ἀπὸ 15ετίας ἐργαζόμενον εἰς κλιματολογικὰς καὶ σεισμολογικὰς παρατηρήσεις ἐν Ζακύνθῳ.

β) 4 χιλ. δρ. εἰς τὸν κ. Δημοσθένη Τριαντόπουλον ἀπὸ 25 ἐτῶν ἀόκνως ἐκτελοῦντα παρατηρήσεις περὶ τοῦ κλίματος τῆς Τριπόλεως καὶ

γ) 5 χιλ. δρ. (ἤτοι ὀλόκληρον τὸ β') εἰς τὸν κ. Ἀναστάσιον Βελοῦζον, πρῶτὴν διευθυντὴν τοῦ Μετεωρολογικοῦ σταθμοῦ Θήρας, ὅστις δι' ἀνελλιπῶν παρατηρήσεων κατὰ τὰς ἐκρήξεις τοῦ 1925-26 καὶ τοῦ 1928 προσέφερε πολῦτιμον συμβολὴν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἠφαιστειακῶν φαινομένων.

13. — Μπενάκειον βραβεῖον ἐξ 25 χιλ. δρ. «εἰς τὴν καλύτεραν ἀμπελογραφικὴν μελέτην». Τὸ βραβεῖον διεξεδίκησαν δύο πραγματεῖαι, ὧν ἡ μὲν α') εἶναι ἄσχετος πρὸς τὸ θέμα, ἡ δὲ β') ἡ τοῦ κ. Βάσου Κριμπᾶ, δὲν εἶναι, ὡς αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς ὁμολογεῖ, πλήρης ἀμπελογραφία τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλ' ἐπειδὴ αὕτη εἶναι ἡ πρώτη καὶ μόνη περὶ τοῦ θέματος τούτου μελέτη, περιγράφει δὲ 81 ποικιλίας — ἐπιμελέστερον ἐννοεῖται τὴν Κορινθιακὴν σταφιδάμπελον — μετὰ πλούτου πληροφοριῶν, ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἀκαδημία βραβεύει διὰ 15 χιλ. δρ.

Καὶ οὕτω λήγουν τὰ 13 τῆς Α' Τάξεως βραβεῖα. Τὰ 9 τῆς Β' — τῆς τῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν — προθεσμίαν ἔχοντα τὴν 31 Δεκεμβρίου, θὰ κριθοῦν τὴν 25ην Μαρτίου τοῦ 1929 καὶ τοῦ 1930. Καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὴν Γ'.

Γ' Τάξις, Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

1. — Τὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐξ 20 χιλ. δρ. «εἰς τὴν καλύτεραν περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Καπνοπαραγωγῆς μελέτην» διεξεδίκησαν 4 πραγματεῖαι, ἐξ ὧν ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἀκαδημία βραβεύει τὰς δύο :

α) Τὴν τοῦ κ. Ἀχιλλέως Μάντζαρη διὰ 12 χιλ. δρ. «ὡς μίαν τῶν ἀρίστων πλουτολογικῶν μονογραφιῶν, ὅσαι ἐγράφησαν παρ' ἡμῶν. Ὁ συγγραφεὺς εἶναι τελείως κάτοχος τῶν δύο ἀπόψεων τοῦ καπνικοῦ προβλήματος, δηλαδὴ τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καταναλώσεως, παρέχει δὲ νωποτάτας πλη-

ροφορίας και πολυαρίθμους στατιστικούς πίνακας. Μετά τῆς σπανίας εὐθυκρισίας συνδυάζει ἀκριβολογίαν, σαφήνειαν και βραχυλογίαν».

β') Βραβεύει δι' 8 χιλ. δρ. τὴν μονογραφίαν τοῦ κ. Δημητρίου Καλιτσουνάκη, γενικεύουσαν μὲν τὸ περὶ καπνοῦ θέμα, ἀλλὰ και ἀποτελοῦσαν πολῦτιμον βοήθημα διὰ πᾶσαν μέλλουσαν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος, ἰδίως διὰ τὴν μνειάν και ἀνάλυσιν τῶν ληφθέντων νομοθετικῶν μέτρων, γεωργικῶν, ἐμπορικῶν, δημοσιονομικῶν και φιλεργατικῶν.

2.— Τὸ ἔπαθλον ᾽Οθωνος και Ἀθηνᾶς Σταθάτου ἐκ 18.900 δρ. «εἰς τὴν καλυτέραν περὶ τῆς παρούσης ναυτιλιακῆς κρίσεως μελέτην». ἐπεζήτησε μία και μόνη πραγματεία, φέρουσα τὸ ῥητὸν «Ζητεῖτε και εὐρήσετε». Εὐτυχῶς ὁ συγγραφεὺς εἶναι κάτοχος τοῦ ὅλου θέματος, ἀκριβῶς δὲ ὑποδεικνύει τοὺς βαθυτέρους λόγους και τῆς ἀναπτύξεως τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας και τῶν σημερινῶν αὐτῆς δυσχερειῶν. Ὅθεν ἡ Ἀκαδημία βραβεύει τὸ ἔργον, παρατηρεῖ δ' ὅμως και τινὰς ἐλλείψεις, πρῶτον μὲν τῆς βιβλιογραφίας, ἔπειτα δὲ εἰς τὴν κατάταξιν τῆς ὕλης και μάλιστα εἰς τὸ σπουδαιότατον ζήτημα τοῦ ἀσφαλισμοῦ τῶν πλοίων, ὅπερ ἀπλῶς θίγει ὁ συγγραφεὺς.

3.— Τὸ ἔπαθλον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐξ 20 χιλ. δραχ. «εἰς τὴν καλυτέραν περὶ ἐλαιοκομίας μελέτην» διεξεδίκησαν δύο ἔργα, ἅπερ ἀμφοτέρω βραβεύει ἡ Ἀκαδημία, ἀπονέμουσα κατὰ πρῶτον λόγον εἰς μὲν τὸ τοῦ κ. Πάνου Θ. Ἀναγνωστοπούλου 12 χιλ. δραχ., εἰς δὲ τὸ ἕτερον (ἀνωνύμου συγγραφέως) 8 χιλ. δραχμάς.

Ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐλαιοκομία» τοῦ κ. Ἀναγνωστοπούλου ἀποτελεῖ πληρὴς σχεδὸν ἐπιστημονικὸν ἐγχειρίδιον, χρησιμώτατον εἰς τοὺς σπουδαστάς, και εἰς πάντα ἐλαιοκόμον. Διὰ πολλῶν πινάκων (ἐξ ὧν ἐμφαίνεται και τοῦτο, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔλαιον ἀποτελεῖ τὸ $\frac{1}{10}$ τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς,) καταδεικνύει τὸ μὴ ἐπικερδὲς τῆς καλλιεργείας και τὰ μέσα πρὸς ἐπαύξησιν αὐτῆς. Οὕτω περιέχει ἀξιόλογον κεφάλαιον περὶ κλαδεύματος, περὶ τῶν ἀσθενειῶν και τῶν παρασίτων τῆς ἐλαίας, ἰδίως τοῦ δάκου. Ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου οὐδόλως ἐγγίζει τὴν ἐλαιουργίαν, ἐν δὲ τῷ προλόγῳ ἐκτρέπεται εἰς περιττὴν πολεμικὴν.

Ἡ β' «περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἐλαιοκομίας μας» μελέτη ἀποτελεῖ μᾶλλον πρακτικὸν δοκίμιον περὶ ἐλαιοκομίας, ἐλαιουργίας καὶ ἐμπορίου τῶν ἐλαίων, διότι διατρίβει περισσότερον εἰς τὸ κλάδευμα, εἰς τὰς ἐφαρμογὰς τῶν δακοκτόνων μεθόδων, εἰς τὴν βελίωσιν τῶν ἐλαιουργείων καὶ εἰς ὁδηγίαν πρὸς παραγωγὴν καλῆς ποιότητος ἐλαίων, ζητήματα, τῶν ὁποίων προφανῶς ἔχει πολλὴν πείραν ὁ συγγραφεύς.

4.— Τέλος τὸ «περὶ τοῦ φιλοσοφικοῦ συστήματος τοῦ Γεωργίου Πλήθωνος» ἔπαθλον τῆς Ἀκαδημίας ἐπεζήτησεν εἷς καὶ μόνος συγγραφεύς, τὸν ὁποῖον ἡ Ἀκαδημία ἐπαινεῖ μὲν διὰ τὴν φιλότιμον προσπάθειαν, ἀλλὰ δὲν δύναται καὶ νὰ βραβεύσῃ, καθόσον ἡ πραγματεία, ὅπως ἔχει, δὲν εἶναι ἀριτία.

Καὶ ἤδη προκηρῶσομεν τὰ ἐξῆς βραβεῖα:

Ἡ μὲν Α' τάξις δώδεκα, ἦτοι:

1.— **Βραβεῖον 20.000 δρ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς** εἰς τὴν καλύτεραν πειραματικὴν μελέτην «περὶ βιομηχανικῆς ἐφαρμογῆς κανοσίμων ὑλῶν τῆς Ἑλλάδος». Πραγματεῖαι πρωτότυποι δεκταὶ εἴτε ἐκδεδομένα (κατὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1924 μέχρι 1 Ὀκτωβρίου 1929 διάστημα), εἴτε ἀνέκδοτοι, τῶν ὁποίων 5 ἀντίτυπα πρέπει νὰ κατατεθοῦν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας ἢ 3 δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1929. Ἀπονομὴ βραβεῖου κατὰ Δεκέμβριον 1929.

2.— **Βραβεῖον 20.000 δρ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς** εἰς τὴν καλύτεραν διατριβὴν «περὶ τῆς γεωλογικῆς καὶ μεταλλευτικῆς μελέτης τῶν κοιτασμάτων χρωμίτου τῆς Θεσσαλίας». Πραγματεῖαι δεκταὶ εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα μέχρι 1 Ὀκτωβρίου 1930. Ἀπονομὴ βραβεῖου κατὰ Δεκέμβριον 1930.

3.— **Βραβεῖον 18.000 δρ. (Θεοδώρου Ἀρεταίου)** εἰς τὴν καλύτεραν μελέτην «περὶ μιᾶς τῶν κυριωτέρων ἱαματικῶν πηγῶν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ χημικοφυσικῆς, κλιματολογικῆς ἢ κλινικῆς ἀπόψεως». Πραγματεῖαι δεκταὶ εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1930. Ἀπονομὴ βραβεῖου κατὰ Δεκέμβριον 1930.

4.— **Ἐν ἡ δύο βραβεῖα 50.000 δρ. ἐν ὄλῳ (Ἐμμ. Μπενάκη)** εἰς τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα ἢ τὸ σωματεῖον τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐτῶν 1928-1929 ἤθελεν ἐκτελέσει τὰ περισσότερα καὶ σπουδαιότερα ἐν Ἑλλάδι ἔργα, δι' εἰσφορῶν χρημάτων ἢ καὶ προσωπικῆς ἐργασίας ἀναδασώσεως ἢ καὶ χρησιμοποιήσεως τῶν ὀμβρίων ὑδάτων ἐπὶ τῶν ὁρέων τῶν λόφων καὶ τῶν χειμάρρων κατὰ τὸ σύστημα τῶν τάφρων ἢ οἰονδήποτε ἄλλο χάριν τῆς γεωργίας, τοῦ καλλωπισμοῦ ἢ τῆς ἐξυγιάνσεως τῆς χώρας. Αἰτήσεις ἢ προτάσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1929. Ἀπονομὴ βραβεῖου κατὰ Δεκέμβριον 1929.

5.— **Βραβεῖον 30.000 δρ. Ἐμμανουὴλ Μπενάκη** εἰς τὴν καλύτεραν μελέτην «περὶ τῆς γεωγραφικῆς διανομῆς τῶν μεταλλοφόρων κοιτασμάτων τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς γεωλογίας καὶ μεταλλευτικῆς αὐτῶν». Πραγματεῖται δεκταὶ εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα μέχρι 1 Ὀκτωβρίου 1930. Ἀπονομὴ βραβεῖου κατὰ Δεκέμβριον 1930.

6.— **Βραβεῖον 45.000 δρ. Ἐμμανουὴλ Μπενάκη** μέλλον νὰ διανεμηθῇ εἰς ἰδρύματα καὶ διδασκάλους, οἵτινες λόγῳ καὶ ἔργῳ συντελοῦν εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἀναλφαβήτων, εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τῶν μαθητῶν καὶ εἰς τὴν ἐπίδοσιν αὐτῶν εἰς τὰ γεωργικὰ ἢ ἄλλα πρακτικὰ ἔργα καὶ εἰς τὴν ἀγάπην τῶν δένδρων. Προτάσεις ἐκ μέρους τῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ λοιπῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν δεκταὶ μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1929. Ἀπονομὴ βραβεῖου κατὰ Δεκέμβριον 1929.

7.— **Βραβεῖον 20.000 δρ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς** εἰς τὴν καλύτεραν μελέτην «βελτιώσεως ἢ δημιουργίας χημικῶν βιομηχανιῶν ἐν Ἑλλάδι». Μελέται δεκταὶ εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1930. Ἀπονομὴ βραβεῖου κατὰ Δεκέμβριον 1930.

8.— **Βραβεῖον 50.000 δρ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς** διανεμόμενον εἰς ἱερεῖς, γεωπόνους, διδασκάλους, ἰατρούς, γεωργοτεχνίτας, ἐταιρείαις, συνεταιρισμοὺς καὶ ἄλλα ἐν γένει ἰδρύματα ἢ ἄτομα, τὰ ὁποῖα λόγῳ καὶ ἔργῳ συντελοῦν εἰς ἐπέκτασιν, βελτίωσιν καὶ ἐν γένει προαγωγὴν τῆς ἐν Ἑλλάδι γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ γεωργικῆς βιομηχανίας. Προτάσεις

καὶ αἰτήσεις ὑποβάλλονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἀκαδημίας μέχρι 1 Ὀκτωβρίου 1929. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1929.

9.— Δύο βραβεῖα τὸ πρῶτον ἐξ 8.000 δρ. τὸ δεύτερον ἐκ 5.000 δρ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τοὺς παρατηρητὰς ἢ ἐρευνητὰς, οἵτινες διὰ συστηματικῶν παρατηρήσεων ἢ πειραμάτων ἢ ἄλλων ἐρευνῶν γενομένων ἐντὸς τοῦ 1929, προάγουσι τὰς γνώσεις «περὶ τῆς φύσεως τῆς χώρας». Προτάσεις ἀρμοδίων ἀρχῶν ἢ αἰτήσεις τῶν ἐρευνητῶν δεκταὶ μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1929. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1929.

10.— Βραβεῖον 10.000 δρ. Ἐμμανουὴλ Μπενάκη εἰς τὴν καλύτεραν μελέτην «περὶ τῶν ἀντεχουσῶν εἰς τὴν φυλλοξήραν καὶ καλῶς προσαρμοζομένων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἐδάφη Ἀμερικανικῶν ὀμπέλων καὶ τῶν αὐτοκάρπων νοθογενῶν ποικιλιῶν αὐτῶν», ὡς καὶ «περὶ δημιουργίας διὰ τεχνητῆς γονιμοποιήσεως Ἑλληνικῶν νοθογενῶν». Μελέται δεκταὶ εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1929. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1929.

11.— Βραβεῖον 20.000 δρ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὸ καλύτερον σύγγραμμα τὸ περιλαμβάνον «περιγραφὴν τῶν οἰκογενειῶν καὶ τῶν γενῶν τῆς Ἑλληνικῆς χλωρίδος». Μελέται δεκταὶ εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1929. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1929.

12.— Βραβεῖον 20.000 δρ. Ἐμμανουὴλ Μπενάκη εἰς τὴν καλύτεραν μελέτην «ἐπὶ τῆς γεωγραφικῆς ἐξαπλώσεως τῶν δασικῶν εἰδῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ τῆς οἰκονομικῆς σημασίας αὐτῶν». Μελέται δεκταὶ εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1930. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1930.

Ἡ δὲ Β' Τάξις πλὴν τοῦ προκηρυχθέντος μεγάλου καλλιτεχνικοῦ ἐπάθλου τοῦ κ. Ἐμμ. Μπενάκη:

1.— Βραβεῖον 4.000 δρ. (Σκεύου Ζερβου) εἰς τὴν ἀρίστην πραγματείαν «περὶ τῆς ἱστορίας τῆς λαογραφίας ἢ τῆς διαλέκτου τῶν Δωδεκα-

νήσων ἢ καὶ μιᾶς τούτων», τὴν ὑποβληθησομένην εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1929. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Μάρτιον 1930.

2.—**Βραβεῖον 50.000 δρ. (Κυρίου καὶ Κυρίας Ἀριστόφρονος)** εἰς τὸν ἄριστον «Γραμματικὸν Ὀδηγὸν τοῦ Διδασκάλου» ἦτοι βιβλίον περιέχον ὁδηγίαν πρὸς διδασκαλίαν ἐν τοῖς σχολείοις τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως τῆς Γραμματικῆς τῆς σήμερον κοινῶς γραφομένης Ἑλληνικῆς γλώσσης (τυπικοῦ ἐτυμολογικοῦ καὶ συντακτικοῦ) μετὰ στοιχείων γενικῆς γλωσσολογίας, ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἀπὸ Ὀμήρου μέχρις ἡμῶν καὶ ἐρμηνείας τῶν συνηθεστέρων τύπων τῆς λαλουμένης. Πλείονας λεπτομερείας περὶ τῶν κεφαλαίων τοῦ βιβλίου θὰ εὔρη, ὁ βουλόμενος ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἀκαδημίας. Ἔργα δεκτὰ εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1929. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Μάρτιον 1930.

3.—**Ἐτήσιον ἱστορικὸν ἔπαθλον 10.000 δρ. εἰδικοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Κίτσου Μακρυγιάννη** πρὸς βράβευσιν τοῦ καλλίστου ἱστορικοῦ ἔργου, τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ 1821-1912 Ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ ἰδίως τὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ἀντλουμένον δὲ ἐκ τῶν πηγῶν μετὰ τῆς δεούσης μινείας αὐτῶν. Τὰ ἔργα, ἔντυπα ἢ δακτυλογραφημένα, ὑποβάλλονται εἰς τρία ἀντίτυπα εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἀκαδημίας μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1929 (καὶ οὕτως ἐφεξῆς). Τὸ δὲ βραβεῖον θ' ἀπονεμηθῇ τὴν 10 Μαΐου 1930, ἐπέτειον τοῦ θανάτου τοῦ στρατηγοῦ Ἰωάννου Μακρυγιάννη.

Τέλος ἡ Γ' Τάξις 4, ἦτοι:

1.—**Βραβεῖον 20.000 δρ. τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς** εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ τοῦ ἐπομένου θέματος: «Ἡ ἐξαγωγή τῶν ἑλληνικῶν οἴνων εἰς τὸ Ἐξωτερικόν. Ποίας δυσχερείας συνήντησε κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν καὶ πῶς δύναται νὰ ἀυξηθῇ ἢ ἐν ταῖς ξέναις χώραις κατανάλωσις».

2.—**Βραβεῖον 20.000 δρ. τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς** εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ τοῦ ἀκολουθούτου θέματος: «Πῶς δύναται νὰ ἀυξηθῇ καὶ βελτιωθῇ ἢ ἐν Ἑλλάδι σιτοπαραγωγή».

3.— **Βραβεῖον 9.450 δρ. (ἔπαθλον ᾽Οθωνος καὶ ᾽Αθηνᾶς Σταθάτου)** εἰς τὸ καλύτερον ἐγχειρίδιον τῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῶν καθηκόντων τῶν πλοιάρχων τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ τῶν ἀπορροέντων ἐκ τῶν διατάξεων τῶν σχετικῶν ἐλληνικῶν νόμων καὶ ἐθίμων, τῶν ἐρμηρειῶν αὐτῶν, εἴτε δὲ τῶν ἀνὰ τοὺς ἑκασταχοῦ λιμένας κρατουσῶν ναυτικῶν συνηθειῶν.

4.— **Βραβεῖον 15.000 δρ. (τῆς ᾽Ακαδημίας)** εἰς τὴν καλύτεραν μελέτην «περὶ τοῦ φιλοσοφικοῦ συστήματος τοῦ Γεωργίου Πλήθωνος».

Ἔργα ὑποβάλλονται μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1930, ἢ δὲ κρίσις θὰ ἐξαγγελθῆ κατὰ τὸ τέλος Δεκεμβρίου.

Ἴδου καὶ τὰ νέα ἔπαθλα, ὅσα προβάλλομεν εἰς τὴν φιλοτιμίαν τῶν Ἑλλήνων. Καθὼς βλέπετε, Κύριοι, καὶ σεῖς, δὲν εἶναι ὀλίγα. Ἐρωτώμενος ἄλλοτε ὑπὸ Ἄγγλου ἐφόρου μεγάλης βιβλιοθήκης ἐνώπιον μεγαλοπρεπῶν ἀκαδημαϊκῶν δημοσιευμάτων καὶ τῶν μικρῶν κρατῶν, διατί ἡ Ἑλλὰς καθυστερεῖ, ἀπήνησα δικαιολογούμενος «εἴμεθα ὀλίγοι καὶ πτωχοί.» Τώρα προσθέτω καὶ ἀνοργάνωτοι. Διὰ τοῦτο θεωροῦμεν καὶ ἡμεῖς ὡς κύριον τῆς ᾽Ακαδημίας μας σκοπὸν νὰ πληθύνωμεν τοὺς ἐρευνητάς, νὰ τοὺς δώσωμεν ὀλίγα μέσα, καὶ εἰ δυνατόν, νὰ συστηματοποιήσωμεν καὶ νὰ βελτιώσωμεν τὴν ἔρευναν. «Ἀλλὰ θὰ γίνουν λοιπὸν ἰδανικὰ ὁ χρωμίτης καὶ ὁ λιγνίτης;» μὲ ἠρώτα φίλος ποιητής. Ἐθνικὰ ἰδανικὰ βεβαίως ὄχι. Ἄλλ' εἶναι τέλος πάντων καιρὸς νὰ ἐργασθῆ ἐπιπόνως ὁ ἐγκέφαλος τοῦ Ἔθνους. Ὁ πρόεδρος κ. Ζέγγελης μᾶς ἀνέλυσε τὴν φιλοσοφίαν καὶ ἂν θέλετε τὴν ποίησιν τῆς χημείας. Ἐγὼ ἰσχυρίζομαι καὶ ἄλλο. Ὅτι καὶ αὐτὴ μόνον ἡ ἐξερεύνησις καὶ γνῶσις τῆς πατρικῆς μας γῆς ἄγει πρὸς τὸ σεμνότατον τῶν ἀνθρωπίνων ἰδανικῶν «παρ' ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσι», πρὸς τὴν φιλοπατρίαν. Ἀληθῶς οὐδαμοῦ τοῦ κόσμου ὅσον ἐπὶ τῆς ἱερᾶς ταύτης χώρας εἶναι τόσοσιν συγγενεῖς αἱ ἔννοιαι τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πατρίδος, τῆς ᾽Αθηνᾶς καὶ τῶν ᾽Αθηνῶν.

Οἱ κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν παρευρισκόμενοι ἐκ τῶν ἀξιωθέντων τοῦ βραβεῖου, προσέρχονται καὶ παραλαμβάνουν τοῦτο παρὰ τοῦ προέδρου.